

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1657

§. 5. Et abiit & locutus est cum principibus Sacerdotum & Magistratibus
quemadmodum traderet illum. v. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

ne quandoque reuelentur peccata mea graua & confundat coram omni populo Dei. Tu Iesu potentissime qui dixisti qua hora conuersus fuerit peccator omnium iniquitatum eius non recordabor, da gratiam vt in reuelatione illa extrema iudicij non confundat. Timeam nunc, vt non timeam tunc.

§. 4. *Intrauit autem Satanas in Iudam qui cognominabatur Ischariotes vnum de duodecim. v. 3.*

Quia miserat diabolus iam sagittas auaritiæ & impietatis in cor Iudæ, quas improbus acceptauerat tanquam sibi conuenientes, dato consensu iam intrauit Satanas in cor Iudæ. Ischariotam autem nominat Euangelista cum vt ab altero eoque sancto Iudæ Thadæo illum separet velut scabiosam ouem à sana, ne huic afficeretur illius languor: Ischariotes autem dictus videtur ab oppido Ischarioth quod erat in tribu Ephraim, vt loquitur S. Hieron. vnum de duodecim, insinuando si inter duodecim Apostolos vnus inuentus reprobus, sequens diaboli suggestiones, sanè nobis in timore standum est continuo & vigiliam dum ne incautos circumueniat, & ad lapsus similes inducat de quibus auertat nos omnipotens in cuius fide & custodia stamus vermiculi terræ nescientes an odio vel amore digni simus.

Omnipotens & misericors Deus vniversa nobis aduersantia propriatus excludit, vt mente & corpore pariter expediti quæ tua sunt liberis mentibus exequamur: sed & mentes nostras in prædestinatione tua examinando compesce, vt contenti agere bene, tua iudicia, cur hic stet, alter cadat non examinemus, scientes te esse & patrem misericordiarum, & iudicem iustum.

§. 5. *Et abiit & locutus est cum principibus Sacerdotum & Magistratibus quemadmodum traderet illum. v. 4.*

Peffectus à diabolo scilicet Iudas Ischariotes recessit tacens de Bethania, & venit Hierusalem ad concilium in domo Caiphæ, discipuli autem alij manserunt cum Christo in Bethania, non scientes quid Iudas maledictus intenderet, quia cum procurator Collegii esset, simpliciter credebant quod ex officio Hierusalem festinaret vt sapius fecerat. Hac vice tamen falso & insidiose gressus direxit in Hierusalem, vt faceret mercantiam pessimam scilicet vt venderet Christum Dominum suum. Et cum intrasset locum vbi erant omnes persecutores Christi in concilio congregati, locutus est cum Principibus Sacerdotum, & Magistratibus quemadmodum villet tradere eum illis pacta pecunia & pretio, dicens, quid vultis mihi da-

re &

ne & ego eum vobis tradam? Et quid aliud potuit expectari ab eiusmodi homine nisi omne malum quem iam non ratio, non pietas, non honestas sed ipsam regebat diaboli suggestio.

O Latro pessime, quis te mercatorem facit non magister tuus, non eius instructio; sed tua auaritia, sed tua maledicta cupiditas. Quis te induxit facere huiusmodi nundinas: nisi tua malitia: quis te induxit pretium ponere tuorum mercimoniorum in voluntatem emptorum? certe non nisi tua falsitas. Omnia ista non didicisti in schola sancta Magistri tui Domini nostri Iesu Christi. Sed docuit te magister tuus diabolus, cuius discipulum te fecisti, qui ex te Apostolo fecit latronem, mira metamorphosi, sed inter Apostatas à se de non infrequenti exemplo, & imitatione.

§. 6. Et gauisi sunt. v. 5.

Impij, cum malefacere posse se vident, lætantur, ira hi principes, inimici Christi, in eius ruinam congregari lætabantur de Iudz malevolentia, impietate, proditione & occasione offerente se tam ultionem, quasi magno bono suo, quæ tamen reuera erant magnum malum eorum. Ita sane faciunt omnes peccatores, si furti, si rapinæ, si adulterij, si homicidij in inimico patranda spes affulget micant oculi, gestiunt manus, pedibus stare nesciunt.

Domine Deus fateor multos ita esse dementes & vecordes, vt cum hi principibus gaudeant de occasione mali patranda, veruntamen scio & expecto multos esse etiam, qui æque imo feruentius gaudeant de occasione boni patranda, vel bene patiendi, oblata sibi. Ita certe faciebant illi Martyres tum veteris tum noui orbis qui dolebant, si Martyrij occasio eis periret, gaudebant cum adueniret, in quorum numero est merito recensenda illa Felicitas, quæ cum tempus martyrij differretur ei, quod esset grauida, est contristata.

§. 7. Et pacti sunt pecuniam illi dare. v. 5.

Expleto eorum iniquo desiderio occasionis ad malum, quid aliud expectari poterat quam & iniqua cooperatio, & offerentis tam optate rei munus compensatio. Itaque pro scelere pessimo, pacti sunt pecuniam dare, vt mercedem iniquitatis, & constituerunt triginta argenteos, & sic habuit Iudas proditor quod quærebat triginta scilicet argenteos, pro trecentis denarijs in conuiuio Bethaniensi sibi præreptis vel elapsis, munificentiariæ Mariæ Magdalenzæ erga Christum de qua iactura conquestus murmurat.

Audi pactum, audio pecuniã, & video personas Ecclesiasticas & veteris & noui Testamenti, aduerto etiam quod de re omnium Sanctissima

tempore